

[Himmelstrup.]

er et Forsøg, som den højtærede Minister gør, og som det altsaa lykkes ham nu at gennemføre, paa at skaffe sig Indflydelse paa ca. 380 af Landets ca. 530 Sparekasser, en Indflydelse, som vi mener ikke sagligt kan begrundes, heller ikke med Henvi- sning til, at Ministeren efter Loven af 1919 har en tilsvarende Beføjelse over for de saakaldte selvsupplerende Sparekasser, af den simple Grund, at den Form for Sparekassevirksom- hed, der her er Tale om, organisationsmæs- sigt er af en helt anden Karakter end de saakaldte selvsupplerende Sparekasser. Men om dette Spørgsmaal er der jo forhandlet og diskuteret vidt og bredt i det andet høje Ting, og man har ikke kunnet naa til Enighed, og det kan jo ikke nytte paa dette Tids- punkt at rejse en principiel Diskussion om det.

Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige til den højtærede Handelsminister, at naar Ministeren forleden Dag under Sagens første Behandling paaberaabte sig Tilslut- ning til denne Bestemmelse fra autoritativ Sparekasseside, saa kan jeg naturligvis ikke med Sikkerhed vide, hvad den højtærede Handelsminister i saa Henseende har tænkt paa, men jeg kan med Sikkerhed vide, at den højtærede Minister ikke har ment, at han har faaet Tilslutning fra de Sparekas- ser, det her drejer sig om, altsaa fra de saa- kaldte Garantsparekasser. Det er kommet meget stærkt og koncist til Orde i en Ar- tikel i „Berlingske Tidende“ den 4. Maj, skrevet af Direktøren for den største Gar- antsparekasse her i Landet, nemlig Den sjællandske Bondestands Sparekasse, hvori han netop vender sig imod denne Udtalelse af den højtærede Handelsminister ved For- slagets første Behandling og fremhæver, at det er unødvendigt at have denne Stats- repræsentant af Hensyn til Sparerne, fordi Sparerne Interesser jo tilgodeses gennem Sparekassetilsynet, og det offentliges Ind- seende med disse Kasser giver sig netop for Sparerne fuldt ud betryggende Udtryk gennem Sparekassetilsynets Virksomhed. Han fremhæver videre med fuldkommen Føje, at det er uberettiget over for Garan- terne at indsætte en Statsrepræsentant, fordi det er dem, der har startet Kasserne, fordi de hæfter personligt for Kassernes forsvar- lige Styrelse, og fordi de maa betale, hvis det gaar galt. Af disse Grunde afviser altsaa Garantsparekasserne denne Bestemmelse, og fra den i denne Sammenhæng mest autoritative Sparekasses Side, nemlig selve Garantsparekasserne, har den højtærede Handelsminister saaledes i hvert Tilfælde ikke faaet nogen Tilslutning.

Den Opfattelse, som her har faaet Ud- tryk, deler vi ogsaa. Den er kommet meget stærkt til Orde fra vore Venner i det andet høje Ting, og vi kan altsaa give den vor Til- slutning. Vi anser det for at være et Indgreb og et alvorligt Indgreb i Sparekassernes Selvstyre. Vi spørger ogsaa med Bekym- ring os selv, hvad Meningen egentlig er med det, og hvad Konsekvensen skal blive, om det er den højtærede Handelsministers Mening at gaa videre og drage den i og for sig ikke unaturlige Konsekvens af en saa- dan Bestemmelse at forlange Statsrepræ- sentanter indsat i en Række andre økono- miske Organisationer saasom Banker, For- sikringsselskaber og paa anden Maade. Disse Konsekvenser frygter vi, og vi har derfor stillet et Ændringsforslag under Nr. 1, som tager Sigte paa at berøve den højt- ærede Handelsminister den Beføjelse, han her har faaet efter Vedtagelsen af Spare- kasselovforslaget oppe i Landstinget.

Der er altsaa af de Konservativ og Venstre stillet i alt 5 Ændringsforslag. Jeg har omtalt de to; jeg behøver ikke at omtale de øvrige; de er let overskuelige og ogsaa let forståelige, hvad deres Formaal angaar. Det behøver jeg altsaa ikke at gøre, men jeg vil slutte med at anbefale dette høje Ting nu ved Afstemningen ved anden Behandling at stemme for de af Ven- stre og de Konservativ stillede Ændrings- forslag.

Hasle: Dette Forslag har nu snart gen- nem lang Tid været til Behandling i Rigs- dagen, og det er jo faktisk udformet i det andet høje Ting i den Skikkelse, det endeligt vil faa. Folketinget har kun haft kort Tid til at beskæftige sig med Forslaget, og som den ærede Ordfører for Venstre- partiet sagde, har det ikke været muligt at komme i nogen Forhandling om Æn- dringer i Forslaget.

Jeg vil sige, at det afgørende Punkt for Det konservative Parti, det, som gør, at vi maa gaa imod Lovforslaget, er Bestem- melsen om, at Ministeren skal kunne ud- nævne et Medlem af Tilsynsraadet i Garan- sparekasserne. Der rører man jo ved et af de Punkter, hvor man er klar over, at So- cialdemokratiets og Konservatismens Veje maa skilles. Konservatismen er af den Op- fattelse, at de økonomiske Virksomheder her i Landet gaar bedst, naar de styrer sig selv, og vi har den Opfattelse, at der ikke i de Uheld, som man sige, der har ramt Sparekasserne i Aarenes Løb, er nogen Be- grundelse for, at man skulde bryde med den Praksis og den Lovgivning, vi tidligere har